

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiaë. 217.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀλλήλους ὁμοθυμῶν εἰς ταῦτα ἐστὶ
κώμασεν, ἔδῃπου τὸν παρὰ θεοῦ
κεχειροτονησάτω φαμὸν, ἀλλὰ συγκε-
χωρησάτω, ἢ ὡς τὸ πᾶσαι τὴν οἰκείαν
πονηρίαν ὡσπερ ὁ φαραὼ ἐξεμέσατο, ἢ
οὔτως δίκην δοῦσαι τὴν ἐσχάτην, ἢ
ὡς τὸ σωφρονίσαι τοὺς ἀμύπητος
θεομένους, ὡσπερ ὁ βαβυλώνιος τοὺς
Ἰσραηλῆς.

Ἡσαΐα. σιζ.

Δίκην ὡς πῶς κελεύεις ἀξίως ὡς
σεῖπω, τὰ θνητῶν πράγματα ἐπο-
πέυει, πμωρὸς τῶν ἀδικῶν πράξον-
των, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνεπιτόπουτα τὰ
τῆδε. τὸ τοῦ οὐδοῦ γινῶς, φεῦγε τὸ ἀδι-
κῆν, ἵνα καὶ τὴν πμωρίαν ἀφύγῃς.

Ἐρμολόγιος Ἐπισκόπος. σιζ.

Ἐπειδὴ γέγραπται, ὡς εὐ παιδὶ πάν-
τα πρόπον ἐπίων σε, καὶ ἄπο τῆς ἐμαυ-
τῶ γλώττης ἔπι τὰς σὰς ἀκοὰς, καὶ
διδασκαλίαν ἀξιαφῆγηλον μετεχέλευον
ἀνεπιπέλω, ὅτι εἶπ ἔπιπέλλεται
παρ' ἡμῶν δεξιῶν, τοῦτο τῆς ἀνοθεῖ
εἶναι νόμιζε χείματος, τῆς καὶ ἰδιώτης
σοφιστοῦ.

Ἐρμίνος Ἐπίσκοπος. σιθ.

Νυνὶ μάλλον ὅτε ἄρχης ἐπέβη,
ἀοιδίμος ἀν γένοιο καὶ ζήλωτος, εἰ τὸς
ἀδικήσαντας μὴ ἀμύνη, ἀλλὰ καὶ νῦν
μάλιστα πάντων τῶν λυπηρῶν λήθειν
ποιήσῃ, ὅτε μάλιστα τὸ δύνασθαι σε
αὐτὸς πμωρῆσαι παρέχει ἢ τῆς ἄρ-
χῆς ἐξέστια.

Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος. σκ.

Ὅτι πείρα τὴν φήμην ὑποβαί-
ων, καὶ κρείττων ἀκοῆς εἰς θεῶν ἐρχό-
μενος, ἔπος εἰκότως, καὶ ἐγκωμίων
κρείττων ἔστιν, ἐλέγχων τῶν λόγων, ὡς
τῆς ἐαυτῆς ἀξίας καταδεικνύσας. ἀλλ'
ἔπειδὴ εἰ καὶ ἠπῶνται οἱ λόγοι, καὶ

dicimus, verum permiffum esse: quo nimi-
rum aut Pharaonis in modum improbi-
tatem omnem suam euomat, atque ita ex-
tremo supplicio excrucietur, aut eos, qui
crudelitate opus habent, ad meliorem mē-
tem renocet, quemadmodum Rex Ba-
bylonis Iudæos.

Esaiæ. 217.

Vis numinis vltrix (ὁ quonam te nomi-
ne dignè appellem!) mortalium res inspe-
ctat, eos qui scelerati aliquid admittunt,
puniens. Nec res humanæ eo statu sunt, vt
nemo eas curet ac moderetur. Hoc igitur
cùm cognitum & exploratum habeas, in-
iustitiam fuge, vt pœnâ quoque fugias.

Hermogeni Episcopo. 218.

Quoniam scripsisti me, vt par est, omni-
ratione te pascere, atque à lingua mea in
tuas aures per doctrinam commemoratio-
ne dignam deriuo, illud rescribo, quòd si-
quid commodi atque eruditi à me scribi-
tur, hoc diuinæ ac cælestis gratiæ esse exi-
stimare debes, quæ rudes etiam & impè-
ritos sapientes efficit.

Hermينو Comiti. 219.

Nunc cùm ad imperium euectus es, ma-
iorem tibi nominis celebritatem atque
admirationem comparabis, si eos, à qui-
bus iniuria affectus es, minimè vlciscaris:
ac nunc maximè omnes molestias obli-
uioni mandes, cùm maximè ipsos vlciscē-
di potestati imperij licentia tibi præbuit.

Heraclidi Episcopo. 220.

Qui experimento famam superat, cu-
iusque aspectus & præsentia rumorem an-
tecellit, hic demum meritò laudes etiam
vincit, sermones coarguens, vt dignitate
sua inferiores. Verum quoniam, & si ser-
mones vincuntur, mentem tamen victo-